

Forslag

til

Lov om Danmarks erhvervsfond.

Fremsat den 18. december 1959 af *handelsministeren*.

Kapitel I.

§ 1. Til støtte for eksporten og til fremme af erhvervenes effektivitet og konkurrenceevne oprettes Danmarks erhvervsfond.

Som grundkapital overføres til fonden dels de gennem dollarpræmieringsordningen opsamlende beløb, dels statens eksportkreditfond.

Fonden bestyres af handelsministeren.

§ 2. Fonden tjener til sikkerhed for de af eksportkreditrådet afgivne garantier og kautioner.

Af fonden kan afholdes udgifter til eksport- og produktivitetsfremmende foranstaltninger.

Kapitel II.

§ 3. Handelsministeren nedsætter et eksportkreditråd med de i § 4 nævnte opgaver.

Der beskikkes en repræsentant for hver af følgende myndigheder, organisationer m. v.:

Handelsministeriet, udenrigsministeriet, finansministeriet, fiskeriministeriet, landbrugsministeriet, Danmarks Nationalbank, de private banker, Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, Industrirådet, Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger i forening, Fiskerirådet, Håndværksrådet og Arbejderbevægelsens erhvervsråd.

Medlemmerne beskikkes for 4 år ad gangen. Der skal beskikkes en suppleant for hvert medlem. Handelsministeren udnævner en formand og en næstformand blandt rådets medlemmer.

Inden for eksportkreditrådet nedsætter handelsministeren et forretningsudvalg bestående af rådets formand og næstformand

samt yderligere et af ministeren udpeget medlem.

Rådet skal årligt afgive beretning om sin virksomhed.

Handelsministeren fastsætter rådets forretningsorden, der bl. a. kan indeholde bestemmelse om, at visse sager, som har særlig handelspolitisk betydning, eller som frembyder særlig risiko, af rådet forelægges handelsministeren til afgørelse.

§ 4. Til fremme af eksporten kan eksportkreditrådet give garantier og yde kaution i henhold til de i §§ 5-8 indeholdte regler og indenfor det i § 9 angivne beløb.

Staten hæfter for de af eksportkreditrådet bevilgede garantier og kautioner samt for de i henhold til den hidtidige lovgivning ydede garantier og kautioner i det omfang, fondens midler ikke måtte være tilstrækkelige til at dække opståede tab.

§ 5. Garanti mod tab i forbindelse med kontrakter vedrørende eksport af danske varer kan gives her i landet hjemmehørende virksomheder. Sådan garanti kan i særlige tilfælde også gives i forbindelse med eksport af varer af udenlandsk oprindelse, når eksporten skønnes ikke at ville påføre varer af dansk oprindelse konkurrence.

Med eksport af danske varer ligestilles arbejds- og tjenesteydelser.

§ 6. Garanti i henhold til § 5 kan gives mod tab, der er en følge af,

1. at den udenlandske debitor bliver insolvent eller undlader at betale modtagne varer eller arbejds- og tjenesteydelser inden en forud fastsat frist efter, at fordringen er forfalden til betaling,

2. politiske forhold i debitors hjemland, såsom hindringer for overførsel af betalinger til Danmark, importforbud, krig, oprør og sådanne borgerlige uroligheder, hvorunder krigsvåben anvendes.

§ 7. Garanti kan ydes mod tab ved udlæggelse af lagre i salgsejemed af danske varer i udlandet samt efter omstændighederne mod tab i forbindelse med andre salgsfremmende foranstaltninger i eksport-ejemed.

§ 8. Kaution kan ydes for lån i eksport-ejemed til her i landet hjemmehørende virksomheder samt til finansiering af danske arbejds- og tjenesteydelser i udlandet og af de i § 7 omhandlede salgsfremmende foranstaltninger.

§ 9. De samlede garanti- og kautionsforpligtelser i henhold til nærværende lov kan ikke på noget tidspunkt overstige et beløb af 1½ milliard kr., heri indbefattet de i henhold til den hidtidige eksportkreditlovgivning ydede garantier og kautioner.

§ 10. Eksportkreditrådet fastsætter den risikopræmie, der skal betales for en given garanti eller kaution. De betalte risikopræmier anvendes til imødegåelse af tab og til dækning af de med eksportkreditrådets virksomhed forbundne udgifter.

Et eventuelt overskud henlægges til Danmarks erhvervsfond.

§ 11. Handelsministeren fastsætter efter forhandling med eksportkreditrådet de nærmere bestemmelser for ydelse af de i nærværende lov omhandlede garantier m. v.

Kapitel III.

§ 12. Efter retningslinjer fastsat af handelsministeren i samråd med finansministeren kan der af fonden afholdes udgifter til følgende formål:

- a. Udsendelse af eksportstipendiatler til sådanne lande, hvor det af hensyn til danske eksportinteresser skønnes at være af betydning, at undersøgelse foretages på stedet med henblik på oparbejdning eller udvidelse af dansk eksport.
- b. Tilskud (eventuelt efter omstændighederne med tilbagebetalingspligt) til foretagelse af markedsundersøgelser, deltagelse i eller iværksættelse af udstillinger, udsendelse af egnede reklamer, oprettelse af konsignations- eller prøve-lagre eller andre formålstjenlige foranstaltninger.
- c. Tilskud til iværksættelse af forsøg, teknisk og handelsmæssig konsultation og vejledning m. v. eller andre formålstjenlige foranstaltninger, der kan antages at være egnede til at skabe eksportmuligheder, som uden sådan støtte ikke vil kunne opnås.
- d. Produktivitetsfremmende foranstaltninger inden for industri, handel, håndværk, landbrug og byggeri m. v.

De til administrationen af fornævnte foranstaltninger fornødne udvalg nedsættes af vedkommende minister efter forhandling med de interesserede erhvervsorganisationer.

Kapitel IV.

§ 13. Indtil udløbet af dollarpræmieringsordningen sker ind- og udbetalinger i henhold til nævnte ordning til og fra erhvervsfonden.

§ 14. Den, der i forbindelse med en ansøgning til eksportkreditrådet afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, der er af betydning for sagens afgørelse, straffes med bøde eller hæfte, medmindre strengere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

§ 15. De med nærværende lov forbundne udgifter bevilges på de årlige finanslove.

§ 16. Denne lov træder i kraft den 1. april 1960.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget tilsigter gennem en ajourføring af de gældende regler for ydelse af eksportgarantier og ved en udvidelse af de bestående muligheder for at yde støtte til eksport- og produktivitetfremmende foranstaltninger at bidrage til en styrkelse af erhvervenes konkurrenceevne.

Gennem Danmarks tilslutning til Den europæiske Frihandelssammenslutning åbnes der udvidede eksportmuligheder for dansk produktion, der samtidig vil møde øget konkurrence fra de øvrige deltagerlande såvel på eksportmarkederne som på hjemmemarkedet. Det må derfor anses for påkrævet, at erhvervslivet står bedst muligt rustet til at udnytte de foreliggende muligheder og tage konkurrencen op i den nye handelspolitiske situation. De i lovforslaget foreslåede foranstaltninger tager sigte på at bidrage hertil.

Da den nugældende eksportkreditlovs gyldighed udløber med udgangen af marts måned 1960, nedsatte handelsministeriet den 27. august 1958 et udvalg med den opgave at undersøge, hvorvidt de her i landet gældende regler om ydelse af eksportgaranti var tidssvarende, og — for så vidt dette ikke måtte anses for at være tilfældet — at stille forslag til ændringer i denne lovgivning og den dertil hørende administration. Det pågældende udvalg har nu afsluttet sit arbejde og har afgivet en betænkning, hvortil der henvises. Bestemmelserne i nærværende forslags kap. 2 er udarbejdet på grundlag af de af udvalget fremsatte forslag.

Ved udarbejdelsen af reglerne for eksportgarantiinstitutionen er det fundet ønskeligt at tillægge denne en mere selvstændig status end den, der har været tillagt eksportkreditudvalget efter den hidtidige lovgivning.

I overensstemmelse hermed foreslås oprettet en særlig fond til sikkerhed for afgivne garantier og kautioner. Til denne fond foreslås henlagt dels de i forbindelse med den særlige dollarpræmieringsordning opsamlede beløb, dels den under den hidtidige eksportkreditordning oparbejdede „statens eksportkreditfond“, hidrørende fra erlagte risikopræmier m. v. Af fonden foreslås afholdt de tab, som måtte opstå i forbindelse med ydelse af eksportgarantier og kautioner, således at der først vil kunne opstå forpligtelser for statskassen til dækning af tab, når fondens midler ikke måtte være tilstrækkelige hertil. Det er foreslået, at fonden også skal tjene til sikkerhed for de i henhold til den hidtidige eksportkreditlovgivning ydede garantier og kautioner.

Handelsministeriet er bekendt med, at man i bankkredse har overvejet oprettelsen af et prioriteringsinstitut med henblik på finansieringer af danskejede eller danskbyggede skibe. Såfremt der måtte blive oprettet et sådant institut, vil fonden i øvrigt kunne tænkes anvendt som sikkerhed også for en eventuel garanti for en del af de af et sådant institut ydede skibslån, hvis der måtte blive fremsat ønske herom fra erhvervslivets side. I givet fald vil der blive fremsat særligt forslag herom.

Eksportkreditinstitutionens selvstændige stilling finder først og fremmest udtryk derigennem, at der tillægges det foreslåede eksportkreditråd den endelige afgørelse af de foreliggende andragender, hvor ikke særlige handelspolitiske eller økonomiske hensyn måtte tilsige, at sagen forelægges handelsministeren.

I forbindelse med etableringen af den foreslåede fond er det fundet naturligt at tilvejebringe det finansielle grundlag for en videreførelse og udvidelse af visse foranstaltninger, der tager sigte på mere i almindelighed at styrke erhvervene over for udenlandsk konkurrence.

Af fonden foreslås således afholdt udgifter ved de eksportfremmende foranstaltninger, hvortil der hidtil har kunnet ydes støtte i henhold til § 6 i lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 307 af 6. oktober 1954. Da de ændrede markedsforhold måtte tilsige en undersøgelse af spørgsmålet om, hvorvidt de hidtil hjemlede foranstaltninger og de til rådighed for disse stillede beløb kunne anses for tilstrækkelige til opnåelse af de tilsigtede formål, har et arbejdsudvalg med repræsentanter for de interesserede ministerier og erhvervsorganisationer m. v. overvejet de herhenhørende problemer.

I overensstemmelse med den af dette udvalg afgivne beretning, hvortil henvises, foreslås der skabt finansielt grundlag for at udbygge den bestående eksportstipendiatordning, således at der skabes mulighed for en forøgelse af antallet af stipendiater. Disse udsendinge har gennem en længere årrække til betydelig tilfredshed for erhvervslivet virket på forskellige fremmede markeder for at fremme den danske eksport, men udsendelsen af eksportstipendiater kan med den nuværende finansielle ramme ikke ske i det omfang, der er behov derfor.

I overensstemmelse med udvalgets indstilling er det endvidere hensigten at åbne mulighed for at yde finansiel bistand til ansættelse af særlige eksportkonsulenter, som tænkes knyttet til enkelte

brancher, og at forøge støtten til udstillingsvirksomhed for danske eksportvarer, herunder den støtte, der ydes til salgsfremmende service på messer og udstillinger, hvori danske virksomheder deltager med eksport for øje.

Endelig finder man, at der bør skabes mulighed for at yde finansiel bistand til en udvidelse af det propagandaarbejde, der udøves for dansk eksport, til branchemæssige markedsundersøgelser, til afholdelse af kurser med det formål at gøre så vide kredse af erhvervslivet som muligt interesserede i eksportarbejde samt til forberedende kurser for eksportsælgere.

Samtlige de nævnte foranstaltninger tilsigter i samarbejde med et eller flere erhverv eller brancher at støtte bestræbelser på fremme af eksporten, hvorimod det ikke er tanken at yde bistand, som må skønnes alene at komme enkelte virksomheder til gode.

Ved ydelse af sådan støtte vil man lægge vægt på, at der samtidig gøres en økonomisk indsats af de pågældende erhverv.

Endvidere foreslås af fonden afholdt udgifter til videreførelse af det produktivitetsfremmende arbejde, der foregår inden for de nedsatte produktivitetsudvalg for industrien, håndværket, handelen, landbruget og byggeriet. Det hidtidige arbejde er finansieret dels gennem de særlige counterpartmidler, dels gennem bidrag fra de interesserede erhverv. De til rådighed værende midler er nu imidlertid i det store og hele opbrugt, men de resultater, der er opnået under det hidtidige arbejde, tilsiger en fortsættelse og udbygning af den påbegyndte virksomhed.

Arbejdet har først og fremmest taget sigte på gennem et bredt anlagt oplysningsarbejde at fremme forståelsen i så vide kredse som muligt af produktivitetens betydning for erhvervenes konkurrenceevne og herigennem for udviklingen af bl. a. beskæftigelsen og befolkningens almindelige levestandard.

Endvidere er der inden for de forskellige erhvervsområder gennemført en række konkrete foranstaltninger, afpasset efter vedkommende erhvervs særlige behov. Således har der inden for flere erhverv fundet uddannelse sted af konsulenter, der er ansat i erhvervsorganisationerne. Gennem en omfattende kursusvirksomhed, der gennemføres i samarbejde med bl. a. arbejdsmarkedets parter og de interesserede erhvervsorganisationer, har kendskabet til produktivitetsfremmende foranstaltninger fået en betydelig udbredelse, og forudsætningerne for et positivt samarbejde herom mellem de i produktionen og distributionen deltagende grupper er søgt forbedret. Gennem undersøgelser og forsøgs-

virksomhed af forskellig art af særlig betydning for produktivitetsudviklingen inden for såvel byerhverv som landbruget er tilvejebragt et værdifuldt materiale til brug for de fortsatte bestræbelser på fremme af produktiviteten. Et betydeligt antal arbejdere, arbejdsledere og arbejdsgivere har deltaget i studierejser til udlandet, særlig til USA.

De med de eksportfremmende og produktivitetsfremmende foranstaltninger forbundne udgifter tænkes afholdt inden for et beløb, der modsvarer fondens årlige rentetilskrivninger, således at de pågældende udgifter normalt ikke ændrer fondens formue.

Til lovforslagets enkelte paragraffer skal i øvrigt knyttes følgende bemærkninger:

ad § 1.

Det på handelsministeriets mellemregningskonto med finansministeriet posterede beløb, der hidrører fra indbetalinger fra købere af varer, der er importeret i henhold til den særlige dollarpræmieringsordning, udgjorde pr. 1. oktober 1959 ca. 280 mill. kr. Imidlertid skal der, jfr. § 13, fortsat finde udbetalinger sted fra fonden til eksportører til dollarområdet, idet ordningen først ophører med udgangen af 1961. På tilsvarende måde vil der finde indbetalinger sted fra importører, der importerer i henhold til ordningen. Det ved ordningens ophør disponible beløb anslås at ville andrage ca. 200 mill. kr. Statens eksportkreditfond androg pr. 1. oktober 1959 ca. 18 mill. kr.

Fondens bestyrelse foreslås henlagt til handelsministeren.

ad § 2.

Som foran anført skal tab ved eksportkreditordningen, der ikke kan afholdes af de løbende indtægter af risikopræmier, afholdes af den foreslåede fonds midler. Såfremt der opstår tab af en sådan størrelse, at fondens midler er utilstrækkelige, hæfter staten for de pådragne forpligtelser.

ad § 3.

Det i paragraffen nævnte eksportkreditråd foreslås sammensat af repræsentanter for erhvervslivet, for de interesserede ministerier og for Danmarks Nationalbank.

Rådets sammensætning vil herefter svare til sammensætningen af statens eksportkreditudvalg, dog at finansministeriet efter forslaget skal repræsenteres i rådet. Engroshandelens repræsentant foreslås udpeget af Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation i stedet for som hidtil af Grosserer-Societetets Komité.

Rådets medlemmer udnævnes for 4 år ad gangen.

Inden for eksportkreditrådet foreslås nedsat et forretningsudvalg bestående af rådets formand og næstformand samt yderligere ét af ministeren udpeget medlem. Forretningsudvalgets opgave er at forberede sager og at afgøre sager af rutinemæssig karakter. Sager af principiel betydning eller sådanne sager, der medfører store garantiforpligtelser for staten, bør afgøres af det samlede råd.

ad § 5.

Efter bestemmelsens 1. stk., 1. pkt. kan der gives garanti mod tab i forbindelse med kontrakter vedrørende eksport af danske varer.

Efter de gældende regler for ydelse af eksportgaranti kan en eksportør kun opnå statsgaranti mod tab, der opstår efter varens levering og garantien omfatter således alene risiko for tab på fordringer, der hidrører fra stedfundne leverancer.

Fra erhvervsside er der stillet forslag om, at de regler, der fastsættes for eksportgaranti, også kommer til at omfatte dækning af tab i produktions-tiden. I en række tilfælde, særlig når en vare fremstilles specielt med henblik på forholdene i købers land, kan transfereringshindringer eller importstop m. v., medens varen er under produktion her i landet, skabe ekstraordinære vanskeligheder for eksportøren og påføre ham større eller mindre tab, hvis produktionen må indstilles, eller hvis varen må søges afhændet til anden side til lavere pris.

Sådanne garantier (produktionsgarantier) vil i første række finde anvendelse på kontrakter med forholdsvis lang produktionstid. Garantier af denne art bør foruden de normale risici, der dækkes ved ydelse af solvens- og transfereringsgaranti, omfatte forsikring mod tab, der opstår som følge af sådanne forhold i køberens land, som hindrer varens indførsel, herunder importstop eller tilbagekaldelse af en allerede meddelt importtilladelse.

Det udvalg, der har været nedsat til revision af den gældende eksportkreditordning, har foreslået, at der tilvejebringes hjemmel til at yde produktionsgaranti som indeholdt i lovforslaget.

I § 5, 1. stk., 2. punktum, foreslås det, at garanti i særlige tilfælde kan gives i forbindelse med eksport af varer af udenlandsk oprindelse, når eksporten skønnes ikke at ville påføre varer af dansk oprindelse konkurrence. Forslaget er i overensstemmelse med udvalgets betænkning, hvori det anbefales, at der i begrænset omfang gives mulighed for at yde eksportgaranti i forbindelse med salg af varer, der ikke er af dansk oprindelse, idet det forudsættes, at eksportgaranti for sådanne varer normalt kun gives, når der ydes kortfristet kredit og forretnin-

gen giver en passende fortjeneste. Tilsvarende regler findes i en række lande, med hvilke Danmark konkurrerer.

Efter § 5, 2. stykke, sidestilles arbejds- og tjenesteydelser med eksport af danske varer. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende lov, men ifølge de i henhold til loven fastsatte almindelige regler kan der dog gives garanti i forbindelse med ingeniørarbejder o. l., som danske virksomheder udfører i udlandet. Den foreslåede lovbestemmelse er videregående, idet denne tillige hjemler adgang til forsikring af fordringer, der hidrører fra licenskontrakter, teknisk konsultativ virksomhed m. v.

ad § 6.

Bestemmelsen angiver de risici, der kan forsikres i forbindelse med de i § 5 nævnte kontrakter.

Punktet 1, der svarer til den nugældende lovs § 2 A, omhandler den risiko, der er forbundet med den udenlandske købers betalingssevne. Efter den gældende ordning kan tab i forbindelse hermed alene dækkes, når købers insolvens godtgøres.

En sådan dokumentation kan i praksis imidlertid ofte være vanskelig at tilvejebringe, bortset fra de tilfælde, hvor insolvensen har haft en egentlig konkurs til følge, eller hvor en retsafgørelse i øvrigt viser, at køberen ikke kan dække sine forpligtelser.

For at afhjælpe eksportørernes vanskeligheder ved at præstere det fornødne bevis for køberens insolvens foreslås § 6 derfor affattet således, at en solvensgaranti kan indfries, selv om insolvensen ikke er dokumenteret, nemlig når køberen har undladt at betale sin gæld inden en forud fastsat frist, der normalt vil blive 6 måneder efter forfaldstid.

Lovforslagets formulering medfører indfrielse af garantien også i sådanne tilfælde, hvor køberen nægter at betale, uanset at han er i stand dertil, men i sådanne tilfælde, hvor køberen forudsættes at være solvent, vil beløbet kunne inddrives hos denne.

Efter forslaget er det ikke et vilkår for ydelse af solvensgaranti, at køberen har accepteret vekslers for købesummen, det vil således fremtidigt også være muligt at yde solvensgaranti i forbindelse med almindelige fordringer. Til grund for ændringen ligger praktiske hensyn, idet det i flere tilfælde — navnlig hvor det drejer sig om forretninger med kortfristet kredit — ikke er muligt at opnå vekslers for købesummen.

Det bør dog fortsat, i det omfang det er muligt, søges opnået, at køberen accepterer vekslers, og i de tilfælde, hvor der ønskes statsgaranti i forbindelse med ydelse af langfristet kredit, bør garanti som hovedregel kun gives, dersom der accepteres

veksler for købesummen eller stilles anden betryggende sikkerhed.

Den risikodækning, der muliggøres efter paragraffens punkt 2 er mere vidtgående, end den, der kan opnås efter den gældende ordning, idet der ifølge forslaget også kan finde forsikring sted mod tab som følge af importstop i købers land eller som følge af, at udstedte importtilladelser inddrages. Denne udvidelse har derfor betydning i forbindelse med produktionsgarantier.

ad § 7.

Medens garanti efter § 5, jfr. § 6, forudsætter en afsluttet salgskontrakt, omhandler § 7 garantier, der sikrer eksportøren mod tab som følge af, at et planlagt salg af varer ikke har kunnet gennemføres.

Efter den gældende lovs § 2 C er der mulighed for at give garanti mod tab ved udsendelse af danske varer i konsignation til udlandet. Bestemmelsen i § 7 viderefører den hidtil gældende ordning, idet den dog også åbner adgang til at yde garanti i sådanne tilfælde, hvor varer udlægges i salgsøjemed på eget lager i udlandet.

Desuden giver reglen mulighed for at give garanti i forbindelse med andre salgsfremmende foranstaltninger i eksportøjemed. Bestemmelsen er udformet på grundlag af en i betænkningen afgiven indstilling, hvorefter der skal kunne ydes garanti mod tab i forbindelse med reklamekampagner og lignende i udlandet med henblik på eksport af danske varer.

ad § 8.

Efter den gældende lovs § 2 D kan der gives garanti over for banker og andre for lån, der ydes eksportører med henblik på effektivering af konkrete eksportordrer, ligesom der efter lovens § 3 ydes garanti over for banker og andre for lån til virksomheder i sådanne tilfælde, hvor endelig eksportordrer endnu ikke foreligger, men hvor afsætning i udlandet dog må anses for sandsynliggjort.

Bestemmelsen i forslagets § 8 giver i overensstemmelse med de forslag, der indeholdes i udvalgets betænkning, hjemmel til at yde kaution for banklån i eksportøjemed. Det bør i overensstemmelse med det i udvalgets betænkning indeholdte være en forudsætning herfor, at sådan kaution kun gives, når vedkommende bank ud fra en forretningsmæssig vurdering af risikoen ikke anser det for muligt uden sådan kaution at give det pågældende lån.

Medens den gældende lov kun giver adgang til at kautionere for banklån med henblik på eksport af danske varer, åbner forslaget mulighed for tillige i særlige tilfælde at støtte finansieringen af reeks-

portforretninger og anden eksport af udenlandske varer. Efter forslaget kan der endvidere ydes kaution for lån i forbindelse med danske arbejds- og tjenesteydelser samt til finansieringer af de i § 7 nævnte salgsfremmende foranstaltninger.

ad § 9.

De samlede garanti- og kautionsforpligtelser foreslås fastsat til 1½ milliard kroner, heri indbefattet de i henhold til den hidtidige eksportkreditlovgivning ydede garantier. Den gældende lovs § 2 fastsætter statens garantiansvar for ydede eksportgarantier til 500 mill. kr. Ved ændringslove til den gældende eksportkreditlov af henholdsvis 11. juni 1959 og 23. november 1959 er beløbet forhøjet til henholdsvis 700 mill. kr. og 1 milliard kroner. Man er af den opfattelse, at den stedfindende udvikling og det stigende antal garantier nødvendiggør en væsentlig forhøjelse af beløbet.

ad § 10.

Efter bestemmelsen tillægges eksportkreditrådet beføjelse til at fastsætte den risikopræmie, der skal betales for en given garanti eller kaution.

Ved fastsættelse af risikopræmierne bør det påses, at erhvervslivet ikke belastes med større risikopræmier end nødvendigt, men på den anden side må det som almindelig retningslinie for fastsættelse af risikopræmiernes størrelse være gældende, at der i det lange løb må være balance mellem præmieindtægter og de med eksportkreditrådets virksomhed forbundne udgifter, herunder de tab, der lides ved ydelse af eksportgaranti og kaution.

ad § 11.

Det foreslås, at handelsministeren efter forhandling med eksportkreditrådet fastsætter de nærmere bestemmelser for ydelse af garantier. Da garantier og kautioner fremover foreslås givet af eksportkreditrådet, der ligeledes fastsætter risikopræmien for en given garanti og kaution, finder man det naturligt, at de nærmere retningslinier herfor fastsættes af ministeren efter forhandling med eksportkreditrådet.

ad § 12.

Bestemmelserne i paragraffens litra a-c er i det store og hele enslydende med de hidtil gældende regler, idet det dog i litra c foreslås krævet, at også de her nævnte foranstaltninger skal tage sigte på fremme af eksport.

F. t. l. om Danmarks erhvervsfond.

Bestemmelserne i litra d tilsigter at skabe mulighed for at videreføre og udnytte det hidtidige produktivitetsfremmende arbejde.

Retningslinierne for afholdelsen af udgifter til de i paragraffen omhandlede foranstaltninger fastsættes af handelsministeren i samråd med finansministeren. Det forudsættes herved, at også de i de omhandlede foranstaltninger i øvrigt interesserede ministre, især landbrugsministeren og boligministeren, deltager i drøftelserne herom.

Der foreslås af vedkommende ressortminister efter

forhandling med de interesserede erhvervsorganisationer nedsat de til foranstaltningernes administration fornødne udvalg.

ad § 13.

Da den særlige dollarpræmieringsordning først afvikles med udgangen af 1961, vil det være nødvendigt, at ind- og udbetalinger i henhold til ordningen sker til og fra fonden. Dette vil nødvendiggøre, at der af fondens midler indtil videre reserveres det til udbetalingerne fornødne beløb.